

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător: N. Mazur
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Minciuna, L. Popova, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu, Oleg Sternioală,

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și Victoria Oțel

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mușurov, Dina Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Victoria Oțel cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 5 septembrie 2016, Galina Mușurov, Dina Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Victoria Oțel cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, în procedura Judecătoriei Centru mun. Chișinău se află spre examinarea acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Oțel împotriva Consiliului municipal Chișinău și Galina Mușurov cu privire la anularea deciziei și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. În ședința de judecată din 11 iulie 2016, reprezentantul

Victoriei Oțel a prezentat copia autorizației nr. 11 id/16 din 29 februarie 2016 de schimbare a destinației construcției cu suprafața totală de 302,6 m.² - proprietate a Victoriei Oțel în baza acordului nr. 9840 din 20 august 2015 de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-1228 din 14 februarie 2007 și procesului-verbal de recepție finală nr. 305 din 10 iunie 2016.

Reclamanții invocă că la 14 februarie 2007 între Valeriu Murzac în calitate de vânzător și Victoria Oțel în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-1228, potrivit căruia Victoria Oțel a cumpărat construcția nelocativă, gradul de finisare de 74%, cu suprafața de 140,5 m.², nr. cadastral XXXX din str. Al. Vlahuță 26 mun. Chișinău.

Ulterior, la 16 martie 2015, între Victoria Oțel în calitate de vânzător și Ecaterina Oțel în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 2310, prin care Ecaterina Oțel a cumpărat, construcția nr. cadastral XXXX cu suprafața de 150,9 m² și construcția nr. cadastral XXXX cu suprafața de 10,1 m² din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău.

La 5 mai 2015, Ecaterina Oțel a depus cerere în adresa Primăriei municipiului Chișinău, prin care a solicitat schimbarea destinației construcției deținute de către aceasta în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2310 din 16 martie 2015.

Prin răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/2635 din 22 mai 2015, Ecaterina Oțel a fost informată că pentru examinarea cererii privind schimbarea destinației imobilului solicitat de către aceasta, în temeiul Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 306 din 30 martie 2000, este necesar de prezentat acordurile favorabile ale vecinilor, în formă autentică.

Susțin reclamanții că răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/2635 din 22 mai 2015, a survenit ca urmare a faptului că la 4 martie 2015, vecinii imobilului a cărui destinație s-a solicitat de a fi schimbată, au depus o cerere în adresa Primăriei municipiului Chișinău, prin care și-au manifestat dezacordul cu schimbarea destinației imobilului deținut de către Ecaterina Oțel.

Relevă reclamanții că la 21 iulie 2015, Ecaterina Oțel a depus cerere prealabilă în adresa Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 21/2635 din 22 mai 2015. Cererea prealabilă a fost respinsă de către autoritatea vizată cu reiterarea faptului că, cererea de schimbare a destinației imobilului va putea fi examinată doar după obținerea acordurilor favorabile ale vecinilor, în formă autentică.

Nefiind de acord cu răspunsul enunțat, la 7 august 2015, Ecaterina Oțel a depus o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat obligarea Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, de a elibera autorizație privind schimbarea destinației imobilului nr. cadastral XXXX cu

suprafața de 150,9 m.² din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău, în lipsa acordurilor favorabile ale vecinilor, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 ianuarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

La 20 august 2015, între Victoria Oțel în calitate de vânzător și Ecaterina Oțel în calitate de cumpărător a fost încheiat acordul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2310 din 16 martie 2015, prin care Victoria Oțel a înstrăinat Ecaterinei Oțel construcția nr. cadastral XXXX cu suprafața de 150,9 m.² și construcția nr. cadastral XXXX cu suprafața de 10,1 m.² din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău, cu restabilirea în Registrul bunurilor imobile a înscrierii Victoriei Oțel ca proprietară a imobilului în cauză.

Specifică reclamanții că, deși autoritatea publică locală a refuzat anterior acceptarea cererii privind schimbarea destinației bunului imobil din str. Al. Vlahuța 26 mun. Chișinău, fără respectarea procedurii stabilite la pct. 22 și 32 al Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu nr. 306 din 30 martie 2000, Consiliul municipal Chișinău la 29 februarie 2016, a eliberat Victoriei Oțel, proprietara bunului imobil din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău, autorizația nr. 11id/16 de schimbare a destinației construcției, fără acordul favorabil al vecinilor.

La 20 iulie 2016, reclamanții au depus cerere prealabilă în adresa Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, prin care au solicitat anularea autorizației nr.11id/16 din 29 februarie 2016 de schimbare a destinației construcției, ca fiind emis contrar procedurii stabilite.

Menționează reclamanții că prin răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău din 4 august 2016, cererea prealabilă a fost respinsă, cu mențiunea că chestiunea respectivă urmează a fi soluționată în instanța de judecată.

Solicită reclamanții Galina Mușurov, Dina Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico anularea autorizației nr.11id/16 din 29 februarie 2016 de schimbare a destinației construcției eliberată de Consiliul municipal Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017, s-a admis acțiunea. S-a anulat autorizația nr. 11 id/16 din 29 februarie 2016 de schimbare a destinației construcției cu suprafața totală de 302,6 m.², din str. Al. Vlahuța 26/1, mun. Chișinău, proprietate a Victoriei Oțel, ca fiind emisă cu încălcarea normelor legale și a procedurii stabilite (f.d. 111-116).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017 (f.d. 149-152).

La 14 iulie 2017, Curtea de apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 153).

La 18 septembrie 2017, Victoria Oțel a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Recurenta, Victoria Oțel, în motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurenta menționează că reclamanții în cererea de chemare în judecată nu fac trimitere la o normă legală, care ar demonstra ilegalitatea actelor normative contestate. Susține recurenta că construcția din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău este amplasată în cartierul locativ, iar actul administrativ contestat a fost eliberat cu respectarea Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu nr. 306 din 30 martie 2000.

La 20 septembrie 2017, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Recurenții, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău în motivarea recursului au indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurenții au invocat că autorizația de schimbare a destinației nr.11id/16 din 29 februarie 2016 a fost emisă cu respectarea Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu nr. 306 din 30 martie 2000. Consideră recurenții neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată că autorizației de schimbare a destinației construcției urma să fie eliberată doar la prezentarea acordurilor vecinilor, deoarece Regulamentul enunțat nu prevede acest fapt.

Menționează recurenții că în conformitate cu documentația de urbanism, construcția din str. Al. Vlahuța 26/1 este amplasată în cartierul locativ existent și se folosea ca locuință de membrii familiei beneficiarului, pînă la solicitarea schimbării destinației respective.

Astfel specifică că schimbarea destinației imobilului din str. Al. Vlahuța 26/1 mun. Chișinău nu influențează în nici un mod prevederile din documentația de urbanism, condițiile de existență și siguranță a construcției și nici nu impune efectuarea a unor lucrări de construcție, iar schimbarea destinației din nelocativ în locativ nu afectează regimul urbanistic al mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 9 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererile de recurs Consiliului municipal Chișinău, Galinei Mușurov, Dinei Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico, Victoriei Oțel informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 octombrie 2017, Galina Mușurov, Dina Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico au depus referință la cererile de recurs depuse, prin care au solicitat declararea recursurilor ca fiind inadmisibile.

Pînă la examinarea cauzei, Victoria Oțel nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

De asemenea pînă la examinarea cauzei, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Victoria Oțel, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursurilor, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și Victoria Oțel sunt inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursurile nu au fost examinate anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Victoria Oțel la 18 septembrie 2017 în termen din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 7 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2017 (f. d. 153), iar conform copiei plicului se confirmă faptul că recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la 21 iulie 2017 (f.d. 163).

De asemenea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău la 20 septembrie 2017 în termen din următoarele motive.

Instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 7 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2017 (f. d. 153 I), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. În lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu a putut stabili cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată a instanței de apel.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproportională în dreptul de acces liber la justiție, instanța de judecată consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recursuri, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) și c) CPC, din următoarele considerente.

Referitor la recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea, de exemplu, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, ibidem, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, ibidem, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurenții Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău nu au invocat în cererea de recurs nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă. Totodată, completul apreciază că prin reluarea criticilor deja cenzurate de instanța de apel, recurenții tinde să obțină o nouă verificare a susținerilor sale, cu toate că legea

recunoaște doar dublul grad de jurisdicție și căile extraordinare de atac, iar nu și al treilea grad devolutiv asupra problemelor de fapt.

În plus, instanța de recurs reține că potrivit art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, precum și argumentul ilegalității deciziei atacate. Respectiv, deși recurenții au invocat că actul contestat a fost emis cu respectarea prevederilor Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu nr. 306 din 30 martie 2000, se observă că recurenții au generalizat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept, fără a specifica norma legală materială sau procedurală.

Recurenții au invocat drept temei de recurs prevederile art. 362, 364, 365, 385-388 din Codul de procedură civilă, norme ce prevede procedura de examinare a cauzei în instanța de apel. Totodată, recurenții nu au făcut referire nici la jurisprudența CtEDO relevantă speței. Astfel, instanța de recurs subliniază că, în lipsa indicării normei de drept procedural încălcate sau greșit aplicate de Curtea de Apel Chișinău, argumentul examinat mai sus nu se circumscrie ipotezei reglementate de art. 432 alin. (1) – (4) din CPC, fiind unul abstract și declarativ.

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale, constă în faptul că recurenții Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, reprezentanți de Mihai Plasciuc, specialist principal în secția asistență juridică în domeniul relațiilor patrimoniale și comerțului a Direcției asistență juridică, urma în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, pe baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) CPC și interpretarea acestuia de Curtea Supremă de Justiție, care este una suficient de clară și coerentă. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Affaire Trevisanato împotriva Italiei*, ibidem, § 45 și „*Levages Prestations Services împotriva Franței*, § 42)

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

De altfel, având în vedere cele menționate în combinație cu dreptul la un recurs, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a precizat că aceste întrebări sunt în primul rând chestiuni de reglementare în drept intern și, este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip. (*a se vedea*, de exemplu *Doorson împotriva Olanda*, rapoarte de hotărâri și decizii 1996-II, 26 martie 1996, § 67 și *Kukkonen împotriva Finlandei (nr. 2)*, pct. 25,).

La acest capitol, instanța reține că recursul depus de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Astfel, acesta nu corespunde cerinței de

a fi „efectiv”, adică este lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din deciziile judecătorești contestate, fiind neglijate în mod clar exigențele art. 432 alin. (1) – (4) CPC. (a se vedea, *inter alia*, Valentin Gorizdra împotriva Republicii Moldova, nr. 53180/99 sau BURG și alții împotriva Franței (decembrie), CEDO 2003-II, nr. 34.763/02)

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite mai sus, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău nu ridică probleme de drept și urmează a fi considerat, ca fiind inadmisibil.

Referitor la recursul declarat de Victoria Oțel.

În conformitate cu art. 358 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile pronunțate în primă instanță de judecătorii pot fi atacate cu apel la curțile de apel de drept comun.

La caz se constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017 acțiunea depusă de Galina Mușurov, Dina Istrati, Vasile Barbier, Leonid Boico împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Victoria Oțel a fost admisă, fiind anulată autorizația nr. 11 id/16 din 29 februarie 2016 de schimbare a destinației construcției cu suprafața totală de 302,6 m.², din str. Al. Vlahuța 26/1, mun. Chișinău, proprietate a Victoriei Oțel, ca fiind emisă cu încălcarea normelor legale și a procedurii stabilite (f.d. 111-116).

La 14 februarie 2017, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău au depus cerere de apel nemotivată, iar la 23 mai 2017 au depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 118-119, 132-134).

La acest segment se va remarca că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017 (f.d. 149-152).

Astfel fiind cert faptul, că Victoria Oțel nu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 9 februarie 2017.

Prin urmare, se menționează că Victoria Oțel nu a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, respectiv ultima nu este în drept să declare recurs nici împotriva deciziei instanței de apel, prin care hotărârea primei instanțe a fost menținută, or art. 429 alin. (4) din Codul de procedură civilă, direct statuează că nu pot fi atacate cu

recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Prin urmare, cererea de recurs declarată de Victoria Oțel împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, prin care s-a menținut soluția primei instanțe este inadmisibilă

Or, articolul 433 lit. c) Codul de procedură civilă expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că Victoria Oțel nu a atacat cu apel hotărârea primei instanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera cererea de recurs declarată ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și Victoria Oțel se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală